

אמציה היקר / יובל, חתנך

דברים בשבעה

זכיתי להכיר אותך במגוון פנים ונשארו לי הרבה זיכרונות טובים, ולא רק בגדר זיכרונות עבר רחוקים - אלא ממש במוחש מול עיניי, בליבי, בתודעתי. השרית תחושה של ביטחון, ומן הסתם גם חיית בביטחון...

בשיחות הפרטיות שלנו חוויתי מצידך ביטחון גדול במלכות שמים... רצון לתת ולעזור. כנראה, שהשם יתברך, נתן לך מתנה כל כך גדולה בלב - שהיית יכול לחלק לזולת, לכל אדם אשר נזקק לעזרה, בעיקר לקרובים אליך.

חיית את אהבת הארץ וידעת גם איך לתרגם זאת למעשה - תמיכה בבניית יישובים, טיולים, הדרכה, חקלאות, כמו שכתבו חז"ל בפרקי אבות: "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה..."

היית משמעותי למשפחתנו, עזרת ותמכת באהבה רבה. הייתם מגיעים, אתה וגילה, לביקורים רבים - עם כל המשתמע מהנסיעות והטרחה, ואנחנו היינו מחכים לביקורים האלה. שימחתם אותנו מאוד להיות ביחד.

התחברתי לרצון שלך לחיות וללמוד דברי תורה - לטייל, לתקן, לתרום - והכל באהבה רבה. הענקת ברוחב לב להודיה בתנו - נכדתך, חכמה ותבונה, אושר ושמחה.

עכשיו, לאחר ימי השבעה, כאשר אנו עומדים על קברך הטרי, נוכחותך משתנה והופכת להיות רוחנית יותר.

אני אומר בפה מלא שחיית חיים מלאים, חיים פוריים, חיים שהייתי מאחל לכל אדם. כאן איתנו נמצאים חלק נכבד מהעדויות על כך: גילה אשתך, ילדיך והנכדים. יואב ותלמה ומשפחתם, חברי הקיבוץ, משפחה מורחבת, קהילה, חברים ומכרים. הבאת ברכה לעולם, בייחודיות שאין כמותה. נוח על משכבך בשלום. תהי נשמתך צרורה בצרור החיים.

